

archie

Ochten, 21 Juni 1940

79 P.

No. 79 P

Bijlagen: drie; t.w.:
één verslag (Bijl. A.)
en twee rapporten (bijln. B. en C.)

Onderwerp:

Verraad gepleegd door
Vaandrig Diederiks.

Ik heb de eer Uwe Excellentie hierbij het navolgende te berichten.

De hierboven vermelde bescheiden toonen duidelijk aan welk een verraderlijke rol de Vaandrig Diederiks heeft gespeeld.

Terwijl aan ieder van hoog tot laag bekend was, dat door de vps. weerstand moest worden geboden tot het uiterste, ging de Vaandrig Diederiks (C.-mi. vóórsectie - vps.) naar C. vps. en vroeg terug te mogen trekken, (zie bijl. A, sub I), zonder dat nog een schot was gelost en iets van den vijand was bemerkt. Ondanks ontvangen weigering vond herhaling van dit verzoek plaats en nog wel per ordonnans (zie bijl. A, sub II). Zoo-danige verzoeken hebben ongetwijfeld een slechte invloed op het moreel van den troep gehad; met zekerheid kan toch wel worden aangenomen, dat deze, althans het tweede, ter kennis van den troep zijn gekomen, nu een van de manschappen met het overbrengen werd belast.

Tegen elk bevel in, werd de opstelling toch eigenmachtig verlaten (zie bijl. A, sub IV), voorgevend dat dit op bevel C.- vps. geschiedde. Het gevolg was, dat een opnieuw innemen van de oude opstelling moest worden bevolen. Wat voor indruk zal dit niet op den troep hebben gemaakt. Eerst terugtrekken, zoogenaamd op last van C.- vps., daarna weer naar de oude opstelling op bevel van denzelfden C., die eerst opdracht had gegeven tot het verlaten van die opstelling. Andermaal werd een poging ondernomen tot terugtrekken

terugtrekken (zie bijl. A, sub VI). Deze werd verijdeld door een onderofficier.

Toch zou en moest de troep terug. Weer werd een ordonnans uitgezonden en thans slaagde men in zijn opzet (zie bijl. A, sub VI) grootendeels. Sergeant van 't Hull weigerde en bleef met vier man achter. De kwade trouw trad duidelijk aan het licht, als bedacht wordt, dat een uur later de sterk verminderde bezetting nog op haar plaats was (zie bijl. A, sub VIII). Ook dit restant moest verdijnen uit de opstelling. Korpl. Dijkkamp kreeg een daarop gerichte opdracht. (zie bijl. A, sub VIII). Eindelijk was dan het gat in de opstelling ontstaan.

Uit bijlage A, sub III blijkt voorts. dat Vaandrig Diederiks niet geschroomd heeft eigen troepen onder vuur te nemen. Dat een wacht geplaatst was op "De Tempel" was een feit, hetwelk den vaandrig niet onbekend kon zijn.

Wat voorts te denken van een C., die een zijner manschappen (zie bijl. A, sub V) dreigde neer te schieten, terwijl deze inlichtingen kwam vragen.

Tot zoover over de handelingen van vorenoemden vaandrig in de vps. Hij ging na het terugtrekken tot in de omgeving van Everdingen door met zijn bedrijf; werd aangetroffen op een plaats, waar hij niets te maken had en schoot, zonder dat de man daartoe aanleiding gaf, een Nederlandsch soldaat neer en trachtte wederom, kennelijk met slechte bedoelingen, zich in een boerenpak te steken en te verdwijnen (zie bijl. C).

Dat de vaandrig Diederiks contact met den vijand heeft gehad, daarvoor vindt men ook een aanwijzing in de mededeeling van C.-II-44 R.I., op wiens bureau een appèllijst werd bezorgd, waarin een foto van een Duitsch officier.

In deze richting wijst ook zeer sterk de brief, waarvan sprake is in het rapport van den res. kapitein Krooneman (zie bijl. B). Van het begin der mobilisatie is herhaaldelijk den

troep

troep medegedeeld, in brieven en in gesprekken geen onderdeelen te vermelden of daarvan mededeelingen te doen. Een vaandrig vermeldt zeer nauwkeurig in oorlogstijd n.b. welke nieuwe onderdeelen in de Betuwe werden gelegerd en welk onderdeel daaruit was verdwenen. Welke interesse heeft daarvoor een vrouw, tenzij ..... deze mededeelingen bestemd zijn voor anderen, die het grootste belang er bij hebben daarover ingelicht te worden.

De Reserve Luitenant Kolonel,
C.- 44 R.I.

G.D.E.J. Hotz.